

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum debeant plures ordines distingui? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

deponere posset, quia in instanti homo à diuina gratia emundatur.

* c. 1. non
procul à
fine.

Ad quartum dicendum, quòd quodcumque homo exhibet se in aliquo actu ut ministrum Ecclesie, in peccato mortali existens, mortaliter peccat, & toties quoties huiusmodi actum facit: quia ut Dionysius dicit primo capite Ecclesiastica hierarchia*, Immundis nec symbola, id est, sacramentalia signa, tangere fas est. Vnde quando tangunt res sacras, quasi hoc officio vrentes, peccant mortaliter. Secus autem esset, si in aliqua necessitate aliquod sacrum contingerent, vel exequerentur in illo casu, in quo etiam licet eis liceret: sicut si baptizarent in aliquo articulo necessitatis, vel si corpus Christi in terram proiectum colligerent.

QVÆST. XXXVII

De distinctione Ordinum & eorum actibus, & characteris impressione, in quinque articulos diuisa.

Consequenter agendum est de distinctione Ordinum, & eorum actibus & characteris impressione.

- ¶ Circa quod quaeruntur quinque.
- ¶ Primo, utrum Ordo debeat in plures distingui?
- ¶ Secundo, quot sint?
- ¶ Tertio, utrum debeant distingui per sacros & non sacros?
- ¶ Quarto, utrum actus ordinum conuenienter in terra assignentur?
- ¶ Quinto, quando Ordinum characteres imprimantur?

150
Thom. 4.
d. 24. q. 2.
ar. 1. q. 1.
& seq.
Conc. Tri-
dent. sess.
23. c. 2.

ARTIC. I.

Utrum debeant plures ordines distingui?
Ad primum sic proceditur. Videtur, quòd non debeant plures ordines distingui. Quanto enim aliqua virtus est maior, tanto minus est multiplicata. Sed hoc sacramentum est dignius alijs sacramentis, in quantum constituit suscipientes in aliquo gradu

gradu super alios. Cum ergo alia sacramenta non distinguantur in plura, quæ recipiant prædicationem totius, nec hoc sacramentum debet in plures ordines distinguî.

¶ 2 Præterea, Si diuiditur, aut est diuisio totius in partes integrales, aut in partes subiectiuas. Non autem in partes integrales, quia sic non reciperent prædicationem totius. Ergo est diuisio in partes subiectiuas. Sed partes subiectiuæ recipiunt in plurali prædicationem generis remoti, sicut generis proximi; sicut homo & asinus sunt plura animalia, & plura corpora animata. Ergo & sacerdotium & diaconatus, sicut sunt plures ordines, ita sunt plura sacramenta: cum sacramentum sit quasi genus ad ordines.

¶ 3 Præterea, Secundum Philos. in 8. † Ethic. regnum, in quo vnus tantum principatur, est nobilius regnum communitatis, quam aristocratia, qua diuersi in diuersis officijs constituuntur. Sed regnum Ecclesie debet esse nobilissimum. Ergo non deberet esse in Ecclesia distinctio ordinum ad diuersos actus: sed tota potestas deberet apud vnum residere; & sic deberet esse tantum vnus ordo.

SED contra, Ecclesia est corpus Christi mysticum simile corpori naturali, secundum Apostolum*. Sed in corpore naturali sunt diuersa membrorum officia. Ergo & in ecclesia debent esse diuersi ordines.

¶ Præterea, Ministerium noui Testamenti est diuersum quam veteris, vt patet 2. Cor. 3. Sed in veteri Testamento non solum sacerdotes, sed etiam ministri eorum Leuitæ sanctificabantur. Ergo & in nouo Testamento debent consecrari per Ordinis sacramentum non solum sacerdotes, sed ministri eorum; & ita oportet, quod sint plures Ordines.

RESPONDEO dicendum, quod Ordinum multitudo est inducta in Ecclesia propter tria. Primo quidem propter Dei sapientiam commendandam, quæ in distinctione rerum ordinata maxime relucet, tam

*lib 8. c. 10
non pro-
cul à pr.*

*Partim
ad Eph. 1
& Col. 1.
partim
ad Rom.
12. & 1.
Cor. 12.*

3. Reg. 10
2. Paral.
9.

e. 3. coel.
hier. cir-
ca med.

in naturalibus, quam in spiritualibus. Quod significatur in hoc, quod regina Saba videns ordinem ministrantium Salomoni, non habebat ultra spiritum, deficiens in admiratione sapientiae illius*. Secundo, ad subueniendum humanae infirmitati; quia per vnum non poterant omnia, quae ad diuina mysteria pertinebant, expleri, sine magno grauamine: & ideo distinguuntur Ordines diuersi ad diuersa officia. Et hoc patet per hoc, quod Dominus Num. 11. dedit Moyse septuaginta senes populi in adiutorium. Tertio, ut via proficiendi hominibus amplior decur; dum plures in diuersis officijs distribuuntur, ut omnes sint Dei cooperatores: quo nihil est diuinius, ut Dionysius. * dicit.

Ad primum ergo dicendum, quod alia sacramenta dantur ad effectus aliquos percipiendos: sed hoc sacramentum datur principaliter ad actus aliquos quosdam. Et ideo secundum diuersitatem actuum operetur, quod Ordinis sacramentum distinguatur, sicut potentiae distinguuntur per actus.

Ad secundum dicendum, quod diuisio Ordinis non est totius integralis in suas partes, neque totius vniuersalis: sed totius potentialis, cuius haec est natura, quod totum secundum completam rationem est in vno, in alijs autem est aliqua participatio ipsius. Et ita est hic: tota enim plenitudo sacramenti huius est in vno ordine, scilicet sacerdotio, sed in alijs est quaedam participatio ordinis. Et hoc significatur etiam hoc quod Dominus dixit Num. 11. Moyse, Auferam de spiritu tuo, tradamque eis, ut subsistent rectoribus populi. Et ideo omnes ordines sunt vnum sacramentum.

Ad tertium dicendum, quod in regno quamuis tota potestatis plenitudo resideat penes regem: non tamen excluduntur ministrorum potestates, quae sunt participationes quaedam regiae potestatis. & similiter est in ordine. In Aristocratia autem apud nullum residet plenitudo potestatis, sed apud omnes.

ARTI-